

MINISTERI DE FOMENT

972 *ORDRE FOM/21/2007, de 9 de gener, per la qual es reemplaça l'annex 1 del Decret 1675/1972, de 26 de juny, relatiu a les tarifes per ajudes a la navegació aèria (Eurocontrol) i es modifica el tipus d'interès per mora en el pagament de les tarifes esmentades. («BOE» 15, de 17-1-2007).*

D'acord amb el que estableix l'article 3 de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, i de conformitat amb el que disposa l'Acord multilateral relatiu a les tarifes per ajudes a la navegació aèria, fet a Brussel·les el 12 de febrer de 1981, que ha estat ratificat per Espanya mitjançant l'Instrument de 14 d'abril de 1987, en particular amb el que estableixen el paràgraf 2.e) de l'article 3 i el paràgraf 1.a) de l'article 6 de l'Acord esmentat, i en execució de les decisions números 94 i 95, adoptades totes dues per la Comissió Ampliada d'Eurocontrol el dia 19 de desembre de 2006, es reemplaça l'annex 1 del Decret 1675/1972, de 26 de juny, pel qual s'aproven les tarifes que s'han d'aplicar per l'ús de la xarxa d'ajudes a la navegació aèria i es modifica l'interès per mora en el pagament de les tarifes d'Eurocontrol.

En virtut d'això, dispo:

Article 1. *Modificació del Decret 1675/1972, de 26 de juny, pel qual s'aproven les tarifes a aplicar per l'ús de la xarxa d'ajudes a la navegació aèria (Eurocontrol).*

L'annex 1 del Decret 1675/1972, de 26 de juny, pel qual s'aproven les tarifes que s'han d'aplicar per l'ús de la xarxa d'ajudes a la navegació aèria (Eurocontrol), se substitueix pel que conté aquesta Ordre.

Article 2. *Tipus d'interès per mora.*

El tipus d'interès per mora en el pagament de les tarifes per ajudes a la navegació aèria (Eurocontrol) s'estableix en el 8,13 per 100 anual.

Disposició final. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», si bé els seus efectes es produeixen des del dia 1 de gener de 2007, de conformitat amb el que determinen les decisions números 94 i 95 adoptades per la Comissió Ampliada d'Eurocontrol el dia 19 de desembre de 2006.

Madrid, 9 de gener de 2007.—La ministra de Foment, Magdalena Álvarez Arza.

ANNEX 1

Tarifes que s'han d'aplicar per l'ús de la Xarxa d'Ajudes a la Navegació Aèria

Primer.—La tarifa que ha de regir s'ha calculat seguint la fórmula:

$$r = t \times N$$

On «r» és la tarifa; «t» és el preu unitari espanyol de tarifa, i «N», el nombre d'unitats de servei corresponents a cada vol efectuat a l'espai aeri definit a l'article 3 del Decret 1675/1972, de 26 de juny.

Segon.—El nombre d'unitats de servei, designat «N», s'obté aplicant la fórmula:

$$N = d \times p$$

En la qual «d» és el coeficient distància del vol efectuat a l'espai aeri descrit a l'article 3 del referit Decret, i «p», el coeficient pes de la nau en qüestió.

Terçer.—1. Amb l'excepció del que disposa el paràgraf tercer d'aquest apartat, el coeficient distància és igual al quocient per 100 del nombre de quilòmetres que mesura la distància ortodròmica, expressada en quilòmetres, entre:

- L'aeròdrom de sortida situat a l'interior de l'espai aeri descrit a l'article 3 del Decret o al punt d'entrada en aquest espai, i
- L'aeròdrom del primer destí situat a l'interior de l'esmentat espai aeri o el punt de sortida d'aquest espai.

2. Aquests punts d'entrada i sortida són aquells en què la ruta descrita en el pla de vol travessa els límits laterals de l'espai aeri esmentat. El pla de vol inclou tots els canvis efectuats per l'operador del pla de vol registrat inicialment, així com els canvis aprovats per l'operador amb motiu de les mesures de gestió del trànsit aeri.

3. A la distància que s'hagi de tenir en compte, de conformitat amb el que disposa el paràgraf 1, s'han de disminuir 20 quilòmetres per cada enlairament o cada aterratge efectuat a l'espai aeri descrit a l'article 3 del Decret esmentat.

4. Per al càlcul de la tarifa, el coeficient distància ha d'estar expressat amb un nombre de dos decimals.

Quart.—1. El coeficient pes és igual a l'arrel quadrada del quocient obtingut en dividir per 50 el nombre de tones mètriques del pes màxim certificat en el moment de l'enlairament de l'aeronau, tal com figura en el certificat d'aeronavegabilitat, en el manual de vol o en qualsevol altre document oficial equivalent, és a dir:

$$P = \sqrt{\frac{\text{Pes màxim en el moment de l'enlairament}}{50}}$$

Quan el pes màxim certificat en el moment de l'enlairament de l'aeronau no sigui conegut pels organismes responsables de les operacions, encarregats de la recaptació de la tarifa, el coeficient pes s'ha d'establir sobre la base del pes de la versió més pesant del tipus d'aquesta aeronau que estigui registrada.

2. Quan una aeronau tingui diversos pesos màxims certificats en el moment de l'enlairament, el coeficient pes s'ha d'establir prenent com a base el valor més alt del pes màxim en el moment de l'enlairament que autoritzi el seu Estat de registre per a l'aeronau esmentada.

3. Tanmateix, per a un explotador que ha declarat als organismes responsables de les operacions, encarregats de la recaptació de la tarifa, que disposa de diverses aeronaus corresponents a versions diferents d'un mateix tipus, el coeficient pes per a cada aeronau d'aquest tipus utilitzada per aquest explotador s'ha de determinar sobre la base de la mitjana dels pesos màxims en el moment de l'enlairament de totes les seves aeronaus d'aquest tipus. El càlcul d'aquest coeficient per tipus d'aeronau i per explotador s'ha d'efectuar com a mínim un cop l'any.

En absència d'aquesta declaració, el coeficient pes de cada aeronau d'un mateix tipus utilitzada per un sol

explotador s'ha d'establir sobre la base del pes màxim admissible en el moment de l'enlairament de la versió més pesant d'aquest tipus.

4. Per al càlcul de la tarifa, el coeficient pes s'ha d'expressar per un nombre de dos decimals.

Cinquè.-1. Les tarifes unitàries de referència aplicables a partir de l'1 de gener de 2007 pels serveis posats a disposició dels usuaris, dins dels espais aeris espanyols que s'indiquen, són els següents:

FIR/UIR Barcelona: 76,64 euros.
FIR/UIR Canàries: 67,75 euros.
FIR/UIR: Madrid: 76,64 euros.

2. Les tarifes unitàries de base aplicables a partir de l'1 de gener de 2007 per a la resta d'estats participants en el sistema comú d'establiment i percepció de tarifes per ajudes a la navegació aèria són les següent

Estats	Tarifa unitària en euros	Tipus de canvi de referència 1 euro =
Bèlgica-Luxemburg	70,95	
Alemanya	67,37	
França	60,97	
Regne Unit	81,38	0,675005 GBP
Holanda	47,67	
Irlanda	24,95	
Suïssa	71,78	1,58342 CHF
Portugal Lisboa	48,22	
Àustria	58,05	
Portugal Santa Maria . . .	13,29	
Grècia	44,18	
Turquia	26,85	
Malta	34,81	0,428705 MTL
Itàlia	67,66	
Xipre	35,61	0,575738 CYP
Hongria	28,09	274,128 HUF
Noruega	62,74	8,26498 NOK
Dinamarca	55,11	7,45711 DKK
Eslovènia	60,77	
Romania	39,55	
República Txeca	40,91	28,3398 CZK
Suècia	46,28	9,26809 SEK
República Eslovaca	37,86	37,4609 SKK
Croàcia	49,55	7,38988 HRK
Bulgària	48,44	
FYROM	67,04	61,1357 MKD
Moldàvia	42,16	16,9080 MDL
Finlàndia	38,23	
Albània	42,48	122,938 ALL
Bòsnia i Hercegovina . .	39,08	1,94355 BAM

3. Les tarifes unitàries per als estats membres de la Unió Econòmica i Monetària són les resultants de l'aplicació dels tipus de conversió fixats entre l'euro i les monedes dels esmentats estats, establerts de forma irrevocable el 31 de desembre de 1998.

4. Les tarifes unitàries per als estats la moneda nacional dels quals no és l'euro i els tipus de canvi que figuren en el quadre anterior són els determinats i comunicats per Eurocontrol per aplicar-se el mes de gener de 2007.

No obstant això, aquestes tarifes unitàries per als estats que no tenen l'euro com a moneda nacional es calculen mensualment basant-se en el tipus mitjà de canvi mensual entre l'euro i la moneda nacional, corresponent al mes anterior a aquell en el qual es va efectuar el vol. El tipus de canvi aplicat és la mitjana mensual dels tipus encreuats al tancament, calculat per Reuters basant-se en el tipus diari d'interès per a la compra («bid rate»). Bulgària, Romania i Turquia han establert la seva base de costos en euros.

Sisè.-La tarifa s'ha d'abonar a la seu d'Eurocontrol. La moneda de compte utilitzada és l'euro.

Setè.-Aquestes tarifes no són aplicables als vols de les categories següents:

a) Vols efectuats per aeronaus civils el pes màxim admissible de les quals en el moment de l'enlairament, indicat en el certificat d'aeronavegabilitat, en el manual de vols o en qualsevol altre document oficial equivalent, sigui inferior a dues tones mètriques.

b) Vols efectuats en la seva totalitat segons les regles de vol visual a l'espai aeri de les regions d'informació de vol dependents de l'Estat espanyol.

c) Vols que acabin a l'aeròdrom de sortida de l'aeronau en el curs dels quals no s'hagi efectuat cap aterratge. (vols circulars).

d) Vols de recerca i salvament efectuats sota la responsabilitat d'un organisme competent del servei de recerca i salvament.

e) Vols que es realitzin exclusivament amb el propòsit de comprovar o d'assajar els equips utilitzats, o que es pretenguin utilitzar, com a ajudes en terra a la navegació aèria, a excepció dels vols d'emplaçament de les aeronaus en qüestió.

f) Els vols de formació realitzats exclusivament per tal d'obtenir una llicència o una qualificació, en el cas de la tripulació de vol, i en els quals aquesta circumstància es faci constar mitjançant la notificació apropiada en el pla de vol. Els vols s'han d'efectuar dins de l'espai aeri definit a l'article 3 del Decret 1675/1972, de 26 de juny. Els vols no s'han d'utilitzar per al transport de passatgers o càrrega, ni per al posicionament o el lliurament de la mateixa aeronau.

g) Els vols efectuats exclusivament per al transport, en missió oficial, del monarca regnant o de la seva família pròxima, dels caps d'Estat i de Govern, així com dels ministres. Aquests vols, en tots els casos, han d'anar justificats per l'indicador d'estat especial o l'observació corresponent en el pla de vol.

h) Vols de les aeronaus militars dels països amb què existeixi tracte de reciprocitat.

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

973 REIAL DECRET 1580/2006, de 22 de desembre, pel qual es regula la compatibilitat electromagnètica dels equips elèctrics i electrònics. («BOE» 15, de 17-1-2007.)

El Reial decret 444/1994, d'11 de març, modificat pel Reial decret 1950/1995, d'1 de desembre, va establir els procediments d'avaluació i els requisits de protecció relatius a la compatibilitat electromagnètica dels equips, sistemes i instal·lacions.

L'esmentat Reial decret i la seva modificació transposaven la Directiva 89/336/CEE, del Consell, de 3 de maig de 1989, relativa a la compatibilitat electromagnètica, i les seves modificacions posteriors realitzades mitjançant les directives 92/31/CEE, de 28 d'abril de 1992 i 93/68/CEE, de 22 de juliol de 1993.

Posteriorment el Parlament i el Consell de la Unió Europea van adoptar, amb data 15 de desembre de 2004, la Directiva 2004/108/CE, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria de compatibilitat electromagnètica, i per la qual es deroga la Directiva 89/336/CEE.

En compliment de les obligacions derivades del que indica l'article 16 de la Directiva esmentada, és necessari